

Djóraframsýningar.

I summar verða djóraframsýningar í Sandoyar og Suðuroyar sýslum. Tær bygdir, ið vilja hava framsýning, eiga skrivliga at melda tað til Føroya Búnaðarfelag innan 10. juni.

Føroya Búnaðarfelag.

Thorshavns Dampvaskeri

har udvidet sin Virksomhed til ogsaa at omfatte

Damp-Fjerrensning.

Vi modtager alle Slags Fjer til Rensning.

Vi modtager Dyner og Hovedpuder, renser Fjerene og Vaarene.

Vi omforandrer alm. Dyner til Kanaldyner.
Telefon 163. Telefon 163.

A.S. BALSLEV & CO.

Telefoner Nr. 20 og 237. Trælastafdeling Nr. 194.

THORSHAVN

Husk vort store Lager af:

Temmer - Brædder - Planker - Kehlde Lister -
Krydsfiner - Kakkellovne - Komfurer - Galv. Bølgejern -
og Specialplader - Vinduesglas - Maling - Koldlim -
Dør- og Vinduesbeslag m. v. - Monierjern -
Stifter - Skruer - Tagpap - Kalk - Cement.

Fiskimenn, arbeiðarar

haldið og lesið

„Føroya Social-Demokrat“,

ið er

tykkara blað!

Keypið frá teimum sum lýsa i Socialinum!

Málaraförrettning.

Papp, tapet, møbelpolitur, alt málarafakinum viðvíkjandi Best, billigast. — Ordrar frá bygdem ekspederast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 287.

Maling

Tapet

Linoleum

Tlf. 81. Poul Arne Poulsen.

Frit Valg nu kun 49 Øre.

Spild endelig ikke Tiden, men benyt Dem af Chansen straks, og vent endelig ikke til det er for sent, thi alle Reseda Varer er nedsat fra alt frit Valg 95 Øre og helt ned til alt frit Valg 49 Øre. — Tilbudet gælder idag og følgende dage saalænge Lager haves fra Reseda Afdelingen

hos M SKÆLING Tórshavn

SPYRJD EFTIR
SMÖRLÍKA!

SÓL

Fyrsta flokks

Lakkfernis

til gólv og
annað trø

Tornar ófæra skjótt. Ljóst
og hálágt. Ófæra gótt til
at blanda út i maling.
Lagað til tað
føroyska veðurlagið.

Fæst hjá teim
flestu keppmonnum.

Teknisk kemisk Fabrikk

OKKARA

Færðist við Tjaldrinum.

Føroyskt toy og tógv

fæst framvegis.

Telefon 40.

Berghild Evensen.

Telefon 40.

Haldið „Føroya Social-Demokrat“!

Alle Husmødre køber

kun den færø-
ske Margarine

som er den
bedste der faas

A/S THORSHAVNS MÆLKEFOR-
SYNING OG MARGARINEFABRIK

Annoncerende!!

Vejen til
en virkningsfuld
Reklame

gaar gennem en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“.

„Føroya Social-Demokrat“

har vundet Indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Deres egen personlige In-
teresse at benytte „Føroya Social-Demokrat“

til al Avertering i Fremtiden.

Uttegavar: Javnaðarmannafelag.

Bláðstjórar: P. M. Dam, Tórøyr, ábyrgdarmaður.

P. K. Mouritsen, Tórshavn.

Prentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

tað verið at fingið mær ein dropa til nátturlæg undan lækjuni.

»Ája, læt meg tað.«

»Her er eisini eitt horn til tin,« sigur konan við hann, tá hann kemur aftur, »kom og fá tær ein drekkamunn, tú treingir til tað, neyðardýrið.«

»Tú kann skeinkja mær ein dropa, eg fái mær turt uppá beinini, so komi eg.«

Har sita tey so ell try. Eldurin brennur, skel-sandurin glitrar á gólvinum, og roykstovan er longu full av hægði. Tróndur hevur fest sær i og situr og stæir inn i eldin, klárar sær i nakkanum uppmillum, er mest sum ráðavillur; tað er um tað reppið, at hann ber uppá mál um tað, hann hevur i kvitt-anum, men aftrar seg kortini — »kanska, kanska eg heldur skal siga tað við konuna fyrst.« So fer hann innar i stovuna, rípar i hina gomlu, hann fer; um eina letu fer hon aftaná og letur aftur eftir sær.

Aftur sita tey um fyrstaðin. Tróndur opar sær hálsin við einum líklíggum harki, sum sær aftur i aftur einar tvær, triggjar ferðir, og lær: »Hetta verða jólini, vit bæði fara i dansin, Sigga,« sigur hann við konuna.

Sigga: »Eg i dans, tað verður seinra dagin, sleppi nóg illa um gólvíð.«

»Jú, jú, og stuttur verður vegin, eg hoyri tey i Lon læna i vetur.« Og hann springur upp, tekur Siggu við sær út á gólv at dansa. »Nú skulu vit halda jóli við lit all. Tú Inga, stakkal, tú má erra teg eitt sindur upp og vera kát, ungdomurin skal vera kátur.« Hann fær eisini hana uppi leikin.

»Tú hevur rætt i ti, Tróndur,« sigur Sigga. »eg fari so beint at taka mær eina frílotu hesi jólini, so avgomul eri eg heldur ikki.« Inga er eitt sindur stírvín i fyrstini, roynir at bera seg undan og er fálíg, men tað er eitt tvey, so er hon líka álspent sum hini. Sigga rípar pleirarnar i gólvíð og dansar við afturstig rættuligani, hyggur inn i eyguni á dóttirini og kvøður: »Stigum fast á várt gólv — —.« Tróndur hevur tikið vatnbyttuna upp i kneppið og dansar Sandoyar dans við henni sum vera vil.

»Áh!« Sigga kastar seg niður á beinkin, nei-menn eru vit ikki rættisaktaði i kvøld,« og hon lær, so hon vil doyggja. Inga hevur dansað og kvøðið eftir Jóhannes á Sýn, hingið lagghell framvið og lyft hagra knø so høgt upp millum stigini. Nú er hon eisini dóttin niður á ein sess, máleys av látri. Nú liggur Tróndur á fyrabeinum yviri á gólv og býttist við hundin; gøygini eru ræðulig, og hin heindi er lítið rappari við tonnum enn hin kristni. Men nú gongur kirkjuklokkann, og tað verður friður.

Sigga fer aftur at stákast við baking, og tað ikki rættuliga i smáum heldur, »tað kundi borið á, at eitt menniskja stakk inn á gáttina til okkum,« heldur hon fyr.

Aftan á lestur fer alt til songar.

Fyrsti dagur, tað er halgan sjálv. Konufólkíð fer i kirkju, og Tróndur stákast eftir heima. Meðan dagurin kókar, leggur hann seg á brikina at lesa lestur. Hundurin situr og svevur við høvðinum

niður á fyrstaðin og andar tungt og sáttliga kjøt-roykin úr pottinum niður i seg, rivur eyguni sundur hverja ferð ein skvampur kókar yvir og sjóðar i eldinum. Gamli blaðar eitt blaðið fyrri og annað eftir. Tá lesturin er liðugur, leggur hann bókina frá sær innar á ovnin, fær sær ein drýlbíta i hondina og fer at sleikja fløt. — Á tað vælsignaða fløt, tað bráar so tjúkt i hverjari iðu. Hundurin klár-vaknar, fær ein síðan dropa i hvønn kjaftvikan og kávan við læbbanum upp á fyrstaðin av og á. Ein drýlbíta fær hann uppmillum, men Tróndur bitur fløtið burturav fyrst.

Nú kemur annar dagur. Morgunin var ikki sprottin, tá Tróndur fór at rassast. Nú vóru ikki stundir at liggja uppi i seingini. Helst skuldi hann strevað seg i kirkju og nógvar var at taka hondina i, áðrenn hann fór úr váseklaðunum.

Hann kuldar, hann hyggur út fyrri dyr, tað er kølið á morgninum um jöltið, hóast veðrið er gott. Huff! Eitt vindblak trívur i hann og rípar hurðina upp á bak. Turfastandi dámar honum ikki at stiga út, og hann fer inn aftur at fáa sær ein munnskakk út nátturða pottinum. Illir andar sveima altíð um á morgunstundini, segdu tey gomlu.

Enn glógvur ikki i nokrum húsi, so nú fær ein vent sær fyrri fólk. Gamli fer inn i sodnhús og trívar seg fram til kaggan, »tað er einki ilt i ti, at eg fái mær upp i ein munn ella báðar tveir, áðrenn eg fari á skjóttin.« Klukk! klukk! sigur kaggin i myrkrinum. Ah, tað rivur so vælsigneð i hálsin, og hann kennir, hvussu hann ornar i búkinum.